

מוחאת כפיים

פעם בשבועיים עם ח. רובינשטיין הפעם: החיבור בין קו הראש לקו החיים

03

ביצ' היוזרת

עמדתי לידה חסרת אונים. כל דקה פה יקרה ומושקעת, ומה נעשה עכשיו?

האולם מתרוקן. אני מעבירה בראשי את כל ההזמנות לתוכנית זו לשבועות הקרובים, לערבי נשים ולסמינרים, ומרגישה ב"ה רגועה. עכשיו, אחרי שראיתי את התגובות המרוצות של הקהל הנסיוני המקדים, אני שלמה לגמרי עם התוצר שאני מביאה איתי. מקפלת ציוד, מתארגנת לצאת ואז ניגשת אלי אותה אם, עקבות של בכי בעיניה והמון כאב בקולה.

מתברר שיש מאחוריה סיפור חיים קשה ונדיר, היא חוותה תלאות רבות, ואלמלא אנשים טובים מ'יד לאחים' מי יודע מה היה קורה אתה היום. כעת, כשהיא ראתה את הילד שלה בלבוש ערבי, עם מבט עויין בעיניים, מציג כאיראני ממש, ליבה לא עמד בזה. את המראה הזה לא היתה יכולה לשאת, גם לא לרגע. לבה רותחת, שומנית וגועשת, התפרצה מתוכה בלי שליטה, כשהיא לא מעזה אפילו לבקש כלום אלא רק לוחשת אל תוך עצמה: 'אני לא יכולה לראות את זה, לא יכולה'...

עמדתי לידה, חסרת אונים. הסצנה היתה מושלמת, ההפקה כולה היתה מוכנה, שאלנו מראש והיתה הסכמה מלאה, חתומה, וכל דקה פה יקרה ומושקעת, ומה נעשה עכשיו?

ידעתי שמדובר בנזק כלכלי ושהשינוי יגרור אחריו עבודה אדירה, ידעתי גם ששעון החול הולך ואוזל, תאריכי ההופעות שסגרנו קרובים. ההתלבטות היתה משמעותית ממש. יש לנו בכלל אפשרות הגיונית להחליף את הקטע המושלם באחר?

אבל צו המצפון והרגש היהודי שלי נקף. הפקה מושלמת לא שווה את כאבה של אמא יהודיה גיבורה.

ההחלטה היתה קשה, אבל ברורה. כשהמטרה היא להעביר תכנים, אי אפשר לעשות זאת דרך כאב של אמא יהודיה אחת. כשהמטרה היא לרומם, אי אפשר לדרוך.

והסצנה נגנזה. בשעות לא שעות ולילות שהפכו לימים, נוצרה סצנה חדשה ונתפרה במקומה. באולמות מחאה הצופות כפיים, לא יכולות לתאר לעצמן איזה סיפור עומד מאחורי הסצנה הזו.

תני לי יצ

לפני שנה הגעתי לירושלים לצוות של מנהלות, מזכירות ומתנדבות בארגון 'יד שרה'.

הארגון ערך ערב גיבוש חווייתי והזמין אותי לתוכנית. בין הניגשות לאבחון עלתה אשה והרימה מולי שתי ידיים. "את יודעת? אבא שלך ממש מצויר לך ביד, את מאד גאה בו ויש לך חיבור חזק לשורשים שלך", אני אומרת לה.

"כן?" היא עונה לי באדישות. "מעניין מה שאת אומרת, לא יודעת..." לאור התגובה הסתמית, אני בוחנת שוב את היד ורואה שזה אפילו הרבה יותר ממה שאמרת.

יש לה כרית מיוחדת בצד כף היד [מתחת לזרת], כרית שמוכיחה על גאווה בייחוס וחיבור חזק לשורשים המשפחתיים. אבא שלה נוכח לה ביד גם בקו החיים, וגם שם רואים הערצה והערכה ללא גבולות.

אני ממשיכה ואומרת לה: "תקשיבי יקירה, אני לא חוזרת ביד. לאבא שלך יש שאר רוח, וכל המשפחה שלך מסתופפת בצילו". היא מגיבה

לי במשיכת כתף ואומרת: "כן, את בטוחה?" פה הקהל כבר לא מתאפק וחברות לצוות צועקות לה: "נו, תגידי לה כבר מי את!" והיא עונה להן בשיא הרצינות: "מה יש לי לומר? קוראים לי שרה כהן" (רק השם שרה כהן הוא שם בדוי, יתר הפרטים מדויקים, ותעדנה כל משתתפות הערב הזה שקוראות עכשיו את קראט). כאן כבר קלטתי ששרה כהן היא לא בדיוק דמות עלומה ו...כן, יש פה משהו שהיא מסתירה (ההרגשה שכל הקהל מחייך מולי משועשע ויודע משהו, ורק אני לא יודעת במה מדובר - היא הרגשה טיפ טיפה מביכה...).

אז בחיך שוב אני אומרת לה: אולי תגלי לנו מי אבא שלך, שאת כל כך גאה בו?

והקהל צועק במקומה את התשובה: "היא הבת של הרב אורי לופוליאנסקי!" מעצמה של חסד כמו ארגון 'יד שרה', ועוצמה של נתינה של מנכ"ל יד שרה, הרב לופוליאנסקי, ודאי שיהיו מצוירים בחדות בכף היד של בתו...

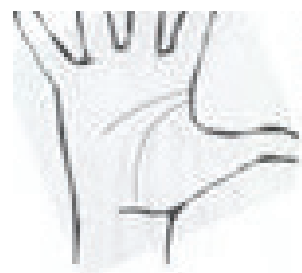
אני יצ

קו ראש מחובר לקו החיים - מראה על חיבור פנימי למשפחה ולדמויות ההורים, יכולת להשען על דעת ההורים, לסמוך עליהם, אך גם לפעול לבד בהשראתם.

כאשר החיבור בין קו הראש לקו החיים ארוך מאד (עד סוף האצבע הראשונה ויותר) ומשורשר (עמוס חוליות כמו שרשרת), נראה שהאדם מחכה מאד להערכת הוריו, חושש מביקורת ומושפע מאד מדעותיהם.

קו ראש מופרד מקו החיים - מורה על בטחון עצמי גבוה ותחושה פנימית של ערך עצמי ושוויון. קו זה מאפיין אנשים שההורים שלהם סמכו עליהם מגיל צעיר ונתנו בהם אמון.

קו ראש נכנס לקו החיים - לעיתים נראה שקו הראש נכנס בחדות לקו החיים, חוצה את קו החיים ונכנס לטריטוריה שלו בשטח שבין קו החיים לאגודל. בדרך כלל זו דאגה להורה שמצטיירת ביד (ניתן לראות על פי המיקום האם הדאגה מופנית כלפי האבא או כלפי האמא), לפעמים קו ראש שנכנס לקו החיים מראה על דמות הורה שמלווה את האדם ונותנת כח. פעמים רבות כשציינתי את זה לאשה, היא אמרה לי: בוודאי, בהמון הזדמנויות אני שואלת את עצמי - מה אבא היה אומר לעשות? איך אמא היתה מגיבה? סיפרו לי זאת גם נשים שהורה שלהן נפטר, אבל ההשפעה שלו נוכחת בחייהן המון גם היום, ומצוירת ביד.

קו ראש מופרד מקו החיים

חיבור ארוך של קו הראש עם קו החיים